

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžf/74/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013200925
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013200925.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: O.. A. D., občan Slovenskej republiky, s adresou XXX XX X. Č.. XXX, zast.: KRAUS & PARTNERS, s.r.o., advokátskym spoločenstvom, IČO: 47 235 241, so sídlom Jasovská č. 23, 850 07 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, IČO: 42 499 500, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v daňovom konaní, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. marca 2015 č.k. 5S 133/2013-49, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. marca 2015 č. k. 5S 133/2013-49 r u š í a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie na finančnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 1100302/1/131605/2013/5131-r z 20.03.2013 (ďalej na účely uznesenia len „napadnuté rozhodnutie“ - č.l. 7) žalovaný ako odvolací finančný orgán konajúci v zmysle § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely uznesenia len „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava (ďalej na účely uznesenia len „správca dane“) č. 9101501/5/3353926/2012/BH zo 14.11.2012 (ďalej na účely uznesenia len „prvostupňové rozhodnutie“) vo veci daňovej exekučnej výzvy.

Podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku v znení relevantnom na preskúmanú vec odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody. Ak odvolací orgán rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, správca dane alebo orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bol žalobca podľa § 91 ods. 1 a odseku 2 písm. f) Daňového poriadku vyzvaný na zaplatenie daňového nedoplatku v lehote 8 dní.

Prvostupňový orgán začal daňové exekučné konanie vydaním rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania z 09.11.2012, ktoré sa podľa § 90 ods. 3 Daňového poriadku žalobcovi nedoručuje. Exekučným titulom je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov z 21.09.2012, ktorého podkladom je dodatočný platobný výmer č. 609/230/4301/2008 z 31.01.2008 (ďalej na účely uznesenia len „dodatočný výmer“), ktorým správca dane žalobcovi vyrubil rozdiel dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2005 v sume 14.468,81 €.

Podľa § 90 ods. 3 Daňového poriadku v citovanom znení rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania sa nedoručuje daňovému dlžníkovi ani jeho ručiteľovi.

Podľa § 91 ods. 1 Daňového poriadku v citovanom znení správca dane doručí daňovú exekučnú výzvu bezodkladne po doručení rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania osobám uvedeným v § 90 ods. 2 písm. f).

Podľa § 91 ods. 2 písm. f) Daňového poriadku v citovanom znení daňová exekučná výzva obsahuje výzvu na zaplatenie daňového nedoplatku v lehote určenej správcom dane, pričom táto lehota nesmie byť kratšia ako osem dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy.

3. Daňové odvolanie žalobcu žalovaný v zmysle podľa § 91 ods. 5 Daňového poriadku vyhodnotil tak, že žalobca v odvolaní uviedol dôvody, ktoré nie sú okolnosťou, ktorá by spôsobila zánik daňového nedoplatku, a ďalej skutočnosťou, ktorá by preukazovala nezákonný postup prvostupňového orgánu pri vydaní daňovej exekučnej výzvy, resp. neprípustnosť daňovej exekúcie.

Podľa § 91 ods. 5 Daňového poriadku v citovanom znení do 15 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy môže daňový dlžník podať u správcu dane odvolanie, ak

- a) nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhateľnosti,
- b) sú iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Bratislave žalobu z 03.05.2013.

5. Najmä v žalobe poukázal na rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 9C 23/07, kde v prvostupňovom konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, pri ktorom bolo preukázané, že k doplatku kúpnej ceny nedošlo a kúpna zmluva je neplatná.

V rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 11 C/64/2007 zo dňa 10.07.2012 je v odôvodnení tiež uvedené, že U. S. vyfabuloval zmluvu o pôžičke v sume 10.000.000,- Sk a potvrdenie o prevzatí 5.000.000,- Sk na zastavenie trestného stíhania U. S. v Košiciach. Finančné prostriedky mal údajne prevziať žalobca.

6. Tiež žalobca poukázal na to, že listom zo dňa 25.11.2011 navrhol preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania č. 609/230/4301/2008 ako aj rozhodnutie žalovaného č. I/222/6071-35017/2008/991266-r, ale do dnešného dňa žalovaný nerozhodol. Žalovaný ignoroval všetky dôkazy predložené žalobcom, aj zmluvu o predaji podniku zo dňa 09.08.2011, ktorým bol odpredaný podnik JUDr. Miloslav Kraus, LL.M, advokát, Jasovská 23, Bratislava spoločnosti Kraus & Partners, s.r.o., Jasovská 23 Bratislava, ktorá sa stala v súlade s platnou legislatívou právnym nástupcom predanej firmy. Uvedenú právnú skutočnosť žalovaný nerešpektuje. Žalobca ďalej v žalobe poukázal na ustanovenia § 2 ods. 1 a 6, § 15 ods. 1 a 5 písm. c), § 29 ods. 1, 2, 4 a 6 Daňového poriadku.

B)

7. Krajský súd v Bratislave ako prvostupňový súd na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie ktorému predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie ako aj postup správnych orgánov boli v súlade so zákonom.

Preto ju na základe nižšie uvedených dôvodov postupom podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

8. S poukazom na dotknuté ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Daňového poriadku ako aj zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov (ďalej na účely uznesenia len „zák. č. 511/1992 Zb.“), najmä jeho ustanovení § 75 ods. 1 a 3 a § 76 ods. 5 krajský súd vyslovil právny názor, že prvostupňového rozhodnutie, t.j. daňová exekučná výzva podlieha v obmedzenom rozsahu súdnemu prieskumu zákonnosti. V tej súvislosti krajský súd konštatoval, že:

„Daňová exekučná výzva podlieha iba v obmedzenom pričom musí ísť o také okolnosti, ktoré nastali po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu, pretože opačný výklad by podľa názoru súdu viedol k duplicitnej možnosti súdneho prieskumu.

Daňové exekučné konanie je vykonávacím konaním, v ktorom sa vymáha daňový nedoplatok, resp. iné peňažné plnenie uložené rozhodnutím v daňovom konaní. Rozhodnutiami preskúmateľnými podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. sú rozhodnutia vydané v daňovom konaní, v ktorom sa rozhoduje opravách a povinnostiach daňových subjektov. Jednotlivé úkony správcu dane v štádiu daňového exekučného konania v zásade nie je možné kvalifikovať ako rozhodnutia v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p., pretože tieto úkony smerujú k vykonaniu právoplatného exekučného titulu, ktorý zakladá povinnosť daňovému subjektu zaplatiť vyrubenú sumu.“

Podľa § 76 ods. 5 písm. a) a b) zák. č. 511/1992 Zb. v citovanom znení do 15 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy môže daňový dlžník podať u správcu dane odvolanie, ak

a) nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhateľnosti,

b) sú iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná.

Odvolanie musí byť odôvodnené, pričom na neskôr uplatnené dôvody sa neprihliada. Odvolanie má odkladný účinok. Na rozhodovanie o odvolaní sa vzťahujú ustanovenia § 46 až 48.

9. Ďalej krajský súd konštatoval, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/114/2008-62 zo dňa 30.03.2010, ktorým bola zamietnutá žaloba požadujúca zrušenie dodatočného výmeru, bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sžf/39/2010 zo dňa 21.09.2011 ako vecne správny.

10. Ďalej krajský súd poukázal na skutkový a chronologický priebeh daňového exekučného konania:

- správca dane zostavil ku dňu 21.09.2012 výkaz daňových nedoplatkov u žalobcu,

- dňa 09.11.2012 vydal správca dane rozhodnutie č. 9101501/5/3294992/2012/BH podľa § 90 ods. 1 Daňového poriadku, ktorým začal daňové exekučné konanie vo veci vymáhania daňového nedoplatku od žalobcu,

- dňa 30.11.2012 bola žalobcovi doručené prvostupňové rozhodnutie a

- dňa 12.04.2013 vydal správca dane daňový exekučný príkaz.

III.

Odvolanie žalobcu/ stanoviská

A)

11. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 23.04.2015 (č.l. 53) proti rozsudku krajského súdu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu napriek požiadavke zákonodarcu zakotvenej v ustanovení § 205 O.s.p. výslovne neuviedol žiadny zo zákonom uznaných dôvodov odvolania. Preto odvolací súd musel v zmysle § 41 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. vyhodnotiť podané odvolanie podľa jeho obsahu (najmä s prihliadnutím na jednotlivé odvolacie námietky) nasledovne.

12. Odvolacie námietky žalobcu v stručnom prehľade:

- žalovaným je skresľovaný skutkový stav veci,
- žalovaný bol upozornený, že vo veci rozhoduje súd (Okresný súd Nové Zámky sp. zn. 9C/23/2007), preto žalovaný nemal vydávať rozhodnutie,
- o žalovaný mal daňové konanie postupom podľa § 62 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku zastaviť alebo o v súlade s § 61 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku mal daňové konanie prerušiť,
- o túto skutočnosť nezohľadnili ani správne súdy,
- v súdnom konaní na Okresnom súde Nové Zámky sp.zn. 9C23/2007 bolo preukázané, že k naplneniu kúpnej zmluvy nedošlo,
- U.. O. S. (podľa tvrdenia žalobcu ide o bývalého prominentného príslušníka ŠTB) spolu s manželkou mal v daňovom konaní krivo svedčiť,
- namieta tiež porušenie čl. 6 „Dohovoru“.

13. Vo zvyšnej časti svojho odvolania sa žalobca venoval iba právnomu spochybňovaniu svojej daňovej povinnosti, hoci napadnuté rozhodnutie sa týka daňového exekučného konania.

14. Záverom žalobca navrhol zrušiť rozsudok krajského súdu tak, že ho zmení a vráti vec žalovanému na nové konanie a vydanie rozhodnutia vo veci samej s tým, že mu uloží povinnosť uhradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia v bližšie nešpecifikovanej sume.

B)

15. Z vyjadrenia žalovaného zo 16.07.2015 (č.l. 60) po uvedení hore citovaných odvolacích námietok vyplýva, že tieto námietky vyhodnotil ako nedôvodné.

Ďalej sa žalovaný zamerával na analýzu exekučného konania. V súvislosti s uvedeným sa žalovaný stotožňuje s konštatovaním súdu, že daňová exekučná výzva podlieha iba v obmedzenom rozsahu súdnemu prieskumu zákonnosti, a preto jej zákonnosť možno preskúmať iba v rozsahu dôvodov uvedených v ust. § 76 ods. 5 písm. a) a b) zák. č. 511/1992 Zb., pričom musí ísť o také okolnosti, ktoré nastali po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu.

16. Záverom žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) a v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, po neverejnej porade senátu jednomyseľne (viď § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že krajský súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, a preto ho musel v zmysle § 221 ods. 1 písm. h) v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. zrušiť a vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

19. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu je nepochybné, že krajský súd napriek účinnému Daňovému poriadku a ustanovení § 90 a § 91, t.j. právnomu titulu správcu dane na vydanie prvostupňového rozhodnutia ako aj vymedzeniu rozsahu prieskumu zákonnosti v odvolacom daňovom konaní, tak krajský súd v rozsudku, a k tomu sa prekvapivo (viď bod č. 15) priklonil aj žalovaný vo svojom vyjadrení, aplikoval na posudzovanie zákonnosti postupu žalovaného neúčinný právny predpis v čase začatia exekučného konania, t.j. zák. č. 511/1992 Zb., ktorý bol v zmysle článku IV. v spojení s § 167 Daňového poriadku zrušený s účinnosťou od 01. januára 2012, t.j. pred začatím daňového

exekučného konania v preskúmvanej veci.

20. Na základe uvedeného má Najvyšší súd preukázané, že krajský súd na preskúmvanú vec v rozpore s čl. 1 ods. 1 prvá veta a čl. 144 ods. 1 ústavy Slovenskej republiky aplikoval neúčinný právny predpis, a to aj napriek skutočnosti, že z napadnutého rozhodnutia a ani z právnych námietok účastníkov takýto záver v preskúmvanej veci pre krajský súd nevyplýva. Tým aj zapríčinil nedostatočné zistenie (preverenie) skutkového stavu veci.

Vzhľadom na uvedené potom krajský súd v súvislosti s postupom a napadnutým rozhodnutím preveroval skutočnosti požadované v neúčinných právnych ustanoveniach, čo je v preskúmvanej veci bezvýznamné.

21. Navyše Najvyšší súd nemohol prihliadnuť ani na obdobnosť právnej úpravy daňovej exekúcie tak v zák. č. 511/1992 Zb. ako aj v neskoršom Daňovom poriadku, nakoľko každá legislatívna zmena, a v preskúmvanej veci ide okrem iného o celkom novú právnu úpravu daňovo-právnych vzťahov, odráža zmenu spoločenských vzťahov.

Preto právne závery vyslovené krajským súdom nemajú oporu v zákone a ani nemôžu byť predmetom odvolacieho konania pred Najvyšším súdom. Na uvedenom základe musel Najvyšší súd pristúpiť k zrušeniu rozsudku krajského súdu.

22. O trovách odvolacieho súdneho konania Najvyšší súd podľa § 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. nerozhodol, nakoľko v zmysle citovanej úpravy platí, že ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).